

Præsidenten, billedkunstner Milena Bonifacinis tale til Akademiets Stiftelsesfest, den 15. marts 2018

Deres Majestæt - Akademiets kunstnere og gæster.

Akademiet for de Skønne Kunster interesserer sig og arbejder for kunstens fremme og dens uundgåelige eksistens og berettigelse.

Akademiets arbejde udøves gennem Akademiraadet og vi er statens rådgiver i kunstneriske spørgsmål inden for arkitektur og billedkunst.

Da Akademiet blev stiftet i 1754, og Frederik den 5. ganske generøst skænkede slottet Charlottenborg til Kunstakademiet, vidnede det om, hvilken stor betydning den højeste magthaver dengang tillagde kunst og kultur.

Den høje bevidsthed om betydningen af kunstnerisk kvalitets tilstedeværelse og udvikling, vil vi stadig gerne se fra vor tids magthavere: nemlig folkestyret. For i en tid, hvor vi hele tiden hører om økonomisk fremgang i landet, kan det virke paradoksalt, at kulturen - den skal der spares på!

Akademiraadet og medlemmer af Akademiet med flere har de seneste 3 år blandt andet arbejdet med at udforme et sæt æstetiske visioner, som nu er mundet ud i 20 anbefalinger til et skønnere Danmark. De offentliggøres i midten af april, og vi er selvfølgelig spændte på reaktionerne. Vi håber, at de kan sætte gang i debatten om, hvilket Danmark vi gerne vil have og hvilken kultur vi gerne vil give videre og ikke mindst politiske initiativer, der følger op på anbefalingerne. Anbefalingerne er et manifest over, hvad Akademiet finder det vigtigt at interessere sig for.

Det er ikke så lidt, viser det sig!

Et omfattende og meget drøftet emne er dannelse:

Hvordan sikrer vi, at de kreative fag anerkendes for den betydning, de har for en fortsat positiv udvikling og højnelse af kunsten og arkitekturen i Danmark? Og her taler vi om prioritering af kvalitativ undervisning fra folkeskolen, gymnasiet over talentudviklingsskoler (som vi kender det fra musikområdet) til akademierne.

Akademiraadet har i det forløbne år skrevet til kulturminister Mette Bock, om vigtigheden af den kunstneriske undervisnings fortsatte diversitet og autonomi.

Vi mener, at kunstakademierne i Danmark skal beholde deres egenart og selvstændighed.

De forskellige kunstarter kræver vidt forskellige konditioner. At tegne og modellere er noget helt andet end f.eks. at spille violin,(om det så skulle være det første!). Og en kunstnerisk uddannelse skal vel netop søge at optimere betingelserne for sin kunstforms særlige forhold og betingelser, for på den måde at uddanne de bedste kunstnere. Vi mener også, at det er en fordel, at man kan tage den samme kunstneriske uddannelse flere steder i Danmark, det betyder nemlig variation og diversitet mellem de forskellige institutioner, og at kunst ikke kun er noget, der foregår i København, men kan berige hele Danmark.

Et andet område, som også er en del af visionens anbefalinger, er en opfordring til, at vi passer på vores natur, herunder vores skove og kyster.

Vi ønsker bedre adgang til den natur, vi har, fx gennem forbundne stisystemer som vi kender fra Øhavsstien på Fyn, hvor jeg bor.

Vi ønsker mere naturlig skov med øget biodiversitet, vi ønsker at bevare den frie adgang langs kysterne, den ikke skal skæmmes af brutal kystsikring.

Hvordan der bygges i vore byer ligger os også på sinde: Vi skal altid stille krav til at nyt byggeri forholder sig til sin kontekst. At byen giver mulighed for forskellige boformer for folk med forskellige indtægter, at der er plads til eksperimenter med nyskabende arkitektur og billedkunst, og at vi tænker på, at kvalitet i det offentlige byggeri er en investering i fællesskabet.

I løbet af 2017 har Akademiraadet blandt andet anbefalet Bornholms Kunstmuseum, at de i forbindelse med en udvidelse af museet, som kommer til at indeholde en helt ny bygning med fokus på lyskunst samt det kulturhistoriske museum, samarbejder med en landskabsarkitekt om bearbejdelsen af det særlige område omkring det eksisterende museum og Helligdomsklipperne. Og det har de heldigvis taget til sig.

Vi har udtalt vores bekymring og forbehold overfor de planer, der har været ved at bebygge og omdanne Vesterport Banegrav og området deromkring.

Vi har beklaget, at man har valgt at nedlægge Det rådgivende Frimærkeudvalg.

Vi ved, at posten ligesom vejret, ikke er, hvad den har været, men engang sendte vi små kunstværker rundt til hinanden på konvolutterne. Her taler vi om små tegninger, men også de store har vores bevågenhed: De originale arkitekttegninger til væsentlige bygninger i Danmark skal naturligvis bevares for eftertiden, og det har vi også gjort opmærksom på.

I forbindelse med en udvidelse af Aarhus Hovedbanegård anbefalede vi, at der blev afholdt en rigtig arkitektkonkurrence om et design af broen, for det fortjener og kræver stedet og opgaven.

Senest har Akademiraadet henvendt sig til Statens Kunstfond, kulturministeren og borgmestrene i København, Aarhus, Aalborg og Odense Kommune samt Kommunernes Landsforening,

Rigspolitiet og PET med ønsket om, at den fysiske terrorsikring, vi ser dukke op i vores byer, må få en æstetisk udformning. Måske er barriererne kommet for at blive, men så kan de også lige så godt bidrage med en kunstnerisk oplevelse. Det er måske et område, hvor arkitekter og billedkunstnere kunne samarbejde.

Og apropos samarbejde så hilser vi det velkomment, at Københavns Kommune er ved at udforme en kunststrategi. Rådet håber, at den vil højne niveauet for erhvervelse og anvendelse af billedkunst i kommunen, gerne også ude i byrummet, i samspil med arkitekturen. En hovedstad har en naturlig forpligtigelse og berettigelse til at repræsentere et lands ypperste billedkunst og arkitektur. Og i flere af landets andre store byer har der allerede længe været forskellige slags kunstråd og kunststrategier.

Akademiraadet er med til at indstille, hvem der skal modtage Københavns Universitets store pris "Sonning Prisen" for en vigtig og væsentlig indsats for europæisk kultur. Vi valgte at indstille filminstruktøren Lars von Trier, og det blev sandelig ham, der får den! Det er vi glade for.

Under Akademiraadets "paraply" arbejder de to selvstændige udvalg, nemlig kirkekunst- og landskabsudvalgene, og hver især nyder de godt af den synergieffekt det har, når arkitekter og billedkunstnere forener deres vidensfelt.

Udvalget for Kirkekunst fortsætter deres vigtige arbejde med at rådgive landets stifter og menighedsråd om kunstneriske udsmykninger af kirkerne med mere. Og Landskabsudvalget tager forskellige relevante emner op. I det forløbne år har det været "Byen - et livslandskab". I januar udkom landskabsudvalget med en publikation om emnet, og der blev i denne forbindelse afholdt et vellykket og velbesøgt symposium. Publikationen ligger rundt omkring her, og alle er velkomne til at tage et eksemplar med hjem.

Vi har hæftet os ved, at der i forskellige undersøgelser og målinger bliver talt ud fra en markedsøkonomisk målestok. Fx om arbejdsløshed blandt nyuddannede billedkunstnere.

Og at de skulle være en byrde for samfundet...

Prøv engang at høre:

Kunstnere laver deres kunst, om de bliver betalt for det eller ej.

Tænk at der findes mennesker, der er så passionerede, at de skaber nye værker, eksperimenterer og skaber stor betydning uden altid at blive betalt for det!

Det er jo i virkeligheden en meget stor gave, der her gives tilbage til samfundet, til os alle sammen. For vi ved jo godt at vores samtids eksperimenterende og måske "mærkelige", og ikke helt let tilgængelige kunst, kan være morgendagens hædrede klassiker!

Dem vi er stolte af, og dem vi vil kendes på!